

ψυχεδέλεια

ψυχεδέλεια, η, ουσ. [<αγγλ. psychedelic] η ψυχεδέλεια. **1.** (στη γλώσσα των ναρκωτικών) η παραίσθηση που προέρχεται από λήψη παραισθησιογόνων και κυρίως από LSD: «η ψυχεδέλεια από μακροχρόνια λήψη LSD προκαλεί βλάβες στον εγκέφαλο». **2.** (στη νεοαργκό) ως επίθ., που είναι πάρα πολύ ωραίος, που είναι εκπληκτικός: «πολύ ψυχεδέλεια αυτή η γυναίκα! || αγόρασε ένα αυτοκίνητο σκέτη ψυχεδέλεια».

- την είδε ψυχεδέλεια, (στη νεοαργκό) προσποιείται πως βρίσκεται εκτός τόπου και χρόνου, προσποιείται πως δεν καταλαβαίνει τίποτα, κάνει τον κουτό, το βλάκα: «απ' τη στιγμή που του είπα πως πρέπει να πληρώσει εισιτήριο για να μπει μέσα, την είδε ψυχεδέλεια κι επιχειρεί κάθε τόσο να μπει μέσα τζάμπα».

- το παίζει ψυχεδέλεια, (στη νεοαργκό), βλ. φρ. την είδε ψυχεδέλεια.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας